

РАСПОРЕД САБОРНИХ ВЕЛИКОПОСНИХ БОГОСЛУЖЕЊА У ХРАМОВИМА МЕЛБУРНА И ВИКТОРИЈЕ ТОКОМ ЧАСНОГ ПОСТА 2022.

СРЕДОМ – Св. ПРЕЂЕОСВЕЋЕНА ЛИТУРГИЈА (ПРИЧЕШЋЕ) У 10Ч УЈУТРУ
НЕДЕЉОМ – ВЕЛИКОПОСНО ВЕЧЕРЊЕ И ПРЕДАВАЊЕ У 18Ч УВЕЧЕ

Недеља	Дан и датум	Време	Богослужење	Место и храм	Предавач - проповедник
IV	Среда, 30. март	10ч	Св. Пређеосвећена Литургија	Рокбенк, <i>Храм Св. Пешке</i>	-
	Недеља, 3. април	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Лангворин, <i>Храм Св. Василије Осирошки</i>	Прота Милорад Лончар
V	Уторак, 5. април	10ч	Св. Пређеосвећена Литургија	Кизборо, <i>Св. Првомученик Стефан</i>	-
	Недеља, 10. април	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Кизборо, <i>Св. Првомученик Стефан</i>	Презвитер Бојан Влајић
VI	Среда, 13. април	10ч	Св. Пређеосвећена Литургија	Гринзборо, <i>Храм Св. Саве</i>	-
	Недеља, 17. април Цвети	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Гринзборо, <i>Храм Св. Саве</i>	Прота Петар Божић
VII	Велика Среда 20. април	19ч	Св. Тајна Јелеосвећења	Карум Даунс, <i>Св. Стефан Дечански</i>	Прота Чедомир Видеканић
Васкрс	Васкрсни Понедељак 25. април	10ч	Св. Литургија	Илајн, <i>Манастир Св. Саве</i>	Све свештенство Викторије

ЗАКЛЕТВА ЦРКВЕНОГ ОДБОРА

У недељу 3. априла, после Свете Литургије, црквени одбор изабран на прошлој скупштини положиће заклетву. Састав Црквеног одбора за 2022. је следећи:

Прота Милорад Лончар, старешина храма и други парох

Прота Петар Дамњановић, први парох

Петар Дамјанац, председник

Светозар Михајловић, потпредседник

Светлана Јеремић, благајник

Миљана Влајић, секретар

Др Петар Пјешивац, члан

Небојша Стефановић, члан

Миладин Живковић, татор

Владимир Ђорђевић, татор

Владимир Лукић, татор

Слађан Станковић, татор

Ђорђе Стојковић, татор

Вера Килибарда, КСС

Цвија Глоговац, члан

Боса Самарцић, клуб пензионера

Весна Вукашин, српска школа

Слободан Килибарда, члан

Никола Јошевски, омладина

Веселин Брадић, надзорни одбор

Радослав Влајић, надзорни одбор

Бранка Ђорђевић, надзорни одбор

ЧЕТВРТА НЕДЕЉА ПОСТА - СРЕДОПОСНА

(Мк 9, 17-31)

АКО МОЖЕШ ВЕРОВАТИ, СВЕ ЈЕ
МОГУЋЕ ОНОМЕ КОЈИ
ВЕРУЈЕ (Мк. 9, 23)

Питање наше вере често је предмет нашега разговора. И, тако треба да буде. Неопходно је да човек свакодневно преиспитује себе и своју веру. Јер, без вере наше ништа не бива. Али, није лако имати чврсту веру. Господ наш Исус Христос, знајући да се човек мучи са питањем вере, истиче неопходност нашега веровања: „Ако можеш веровати, све је могуће ономе који верује“. У првом делу реченице Господ наглашава тешкоћу веровања. „Ако можеш“ значи да свако не може да верује. И, друго, наша вера је дар од Бога, као и све остало. Све што човек, дакле, има од Бога је. Они који веру немају треба да се моле Богу да би их Господ благословио и подарио им дар вере. А, онда, када стекну веру, треба да се моле да им се овај дар вере развија и јача. С друге стране, Спаситељ изјављује да, сваки онај који верује, све може. И апостол Павле потврђује ово: „Све могу у Господу који ми моћи даје“.

Како треба разумети ово? Човек, уколико верује у Господа, може да преброди сваку препреку, да превазиђе сваки проблем у животу. Вера даје смисао стварима. Она човеку даје снагу и разум, наду и утеху. Наша вера нам даје перспективу у којој се живот види посебним очима.

Поставља се питање, да ли је вера довољна сама по себи да спасе човека? Свакако да није. Данашње Јеванђеље говори управо о томе. У истом Јеванђељу, у коме Спаситељ подвлачи важност вере, Он тако снажно истиче значај поста и молитве за наше спасење. Када је унесрећени отац довео свога сина,

кога је мучио „неми дух“, тражећи помоћ од апостола и на крају од Христа, јер апостоли нису могли помоћи његовом сину, на питање апостола: „Зашто га ми не могамо истерати?“, Спаситељ одговара: „Овај се род ничим не може истерати до молитвом и постом“. Пост и молитва су, проистиче из овога, главна средства за заштиту од и борбу против ђавола. То су два крила која носе човека у небеске висине. Молитвом човек директно општи – разговара са Богом. Говори му своје муке и проблеме, тражи подршку и разумевање, опроштај грехова као и све друго, што му је потребно у животу. Ова наша молитва је тројака: а) умна молитва у којој верник ум свој усредсређује на Бога, размишља о Богу и, не тражећи ништа специфично од Бога, остаје у молитвеном јединству са Њим, онолико колико му то његово духовно стање дозвољава; б) формална молитва у којој читамо речи светих Божијих људи, које су тако написане да одговарају потребама свих људи свих времена и в) неформална молитва у којој изговарамо сопствене речи, оне које нам дођу на ум у датом моменту. Свако наше мољење има нарочит значај за нас, јер нас доводи у директну везу са Богом. Бог се радује нашем молитвеном приступу и одговара на наше молитве на начин на који је то корисно нашем духовном живљењу. Он, Творац наш, најбоље зна шта нам је у коме моменту корисно. Ми нисмо у могућности увек и јасно да разазнамо одговор Божји на наше молитве, што ни у коме случају не значи да Бог не помаже. Проблем је у томе што се наша логика о томе шта нам је и када потребно не слаже са Божанском логиком.

Пост, као друго средство – крило – које помаже нашем

путовању ка небу, такође је важан. Сам Спаситељ, пре почетка своје проповеди, пости 40 дана и 40 ноћи у пустињи. Господ се припрема у пустињи, тамо где су сурови услови и где, познато је, ђаво много жешће напада молитвенике. Молитвом и постом Богочовек се припрема за Богочовечанску мисију. Овим средствима Христос човек се припремио до те мере да је победио сатану и његово кушање. Христос је, ојачан постом и молитвом, коначно, у име човечанства и због човека одбацио сатану рекавши: „Иди од мене сотоно!“ Овим примером Господ показа свима нама да је пост незаобилазан у нашем духовном живљењу. Пост, у ствари, представља разлику између живота и смрти. Први Адам није испоштовао пост и кроз њега је ушла смрт у свет. Други Адам, како се Христос назива, испоштовао је пост и, као резултат, живот се вратио свету. Богочовек је Васкрсао и обезбедио, онима који Га следе, васкрсење као и живот вечни.

НЕ ТРЕБА ЗАБОРАВИТИ НИ ВАЖНОСТ ЧИЊЕНИЦЕ ДА ЈЕ ПОСТ ДВОЈАК: ФИЗИЧКИ И ДУХОВАН. ПОСТИМО ФИЗИЧКИ ОНДА КАДА СЕ УЗДРЖАВАМО ОД УПОТРЕБЕ МРСНЕ ХРАНЕ, А ДУХОВНО, ОНДА КАДА БРИНЕМО О ТОМЕ КАКВЕ РЕЧИ ИЗГОВАРАМО И КАКВЕ СУ НАМ МИСЛИ. НЕ ВРЕДИ НАМ МНОГО ДА ПОСТИМО ФИЗИЧКИ УКОЛИКО МИСЛИМО ЛОШЕ ДРУГИМ ЉУДИМА, УКОЛИКО ОГОВАРАМО, ВРЕЂАМО, ПСУЈЕМО ИЛИ НА БИЛО КОЈИ ДРУГИ НАЧИН, НАШИМ ГОВОРМ ИЛИ МИСЛИМА, ПОВРЕЂУЈЕМО БРАТА СВОЈЕГА.

Проша Милораг Лончар
(Чикаџо 2002)

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 3. АПРИЛ

БОГ ХОЋЕ ДА СЕ СВИ
ЉУДИ СПАСУ (1. ТИМ. 2, 4)

Бог хоће да се сви људи спасу – зато Господ Исус сиђе у Ад, да спасе и оне који су живели на земљи пре Његовог доласка. Јер, да Он не сиђе у Ад, огроман број праведних душа пропао би за навек. И још: да Он не сиђе у Ад, главни стан злобе против Бога и човечијег рода остао би неразорен. Та два разлога, дакле, побудише Христа Живнодавца да се душом спусти у Ад – прво: да разори гнездо адских сила, и друго: да изведе из Ада у рај душе праотаца, пророка, праведника и праведница, који испунише стари закон Божји и тиме угодише Богу. Пре него што се сатана довољно заравоа Христа понижена и на крсту умртвљена, Христос се појави, жив и свемоћан, у сред Ада, главног стана сатанина. Каква неочекивана и ужасна новост за сатану! Три године он је плео замке против Христа на земљи, а Христос за три дана ево разарава царство његово и односи пребогати плен у виду роја праведних душа.

Ти хоћеш да се сви људи спасу, о Господе. Спаси и нас, молићемо Ти се. Јер нема спасења и спаситеља ван Тебе. У Тебе се јединога надамо и Теби се јединоме клањамо, Теби и Оцу и Духу Светоме, сада и навек. Амин.

*Свети владика Николај
Пријрема Милош Ристић*

THE SIGNIFICANCE OF FASTING

The Lord said to His Apostles about the evil spirits, This kind can come forth by nothing, but by prayer

and fasting (Mk. 9:29). Here is a new aspect of fasting! Fasting is acceptable to God when it is preceded by the great virtue of mercy; fasting prepares a reward in heaven when it is foreign to hypocrisy and vainglory; fasting works when it is joined with another great virtue—prayer. How does it work? It not only tames the passions in the human body, but it enters into battle with the spirits of evil, and conquers them.

How can fasting, which is actually a bodily podvig [ascetical labor], work or cooperate with prayer in a war against spirits?

The reason fasting works against the evil spirits lies in its powerful influence upon our own spirits. When the body is tamed by fasting, it brings freedom, strength, sobriety, purity, and refinement to the human soul. Our spirit can withstand its unseen enemies only when it is in such a state. But as for me, said the God-inspired David, When they (the demons) troubled me, I put on sackcloth. And I humbled my soul with fasting, and my prayer shall return to my bosom (Ps. 34:13). Fasting gives the mind sobriety, while prayer is the weapon the mind uses to drive away the invisible adversary. Fasting humbles the soul, and frees it from the callousness and inflatedness brought on by satiety; while the prayer of one who fasts becomes especially strong. Such prayer is not just external, but comes from the very soul, from the depths of the heart. Fasting directs and carries prayer to God.

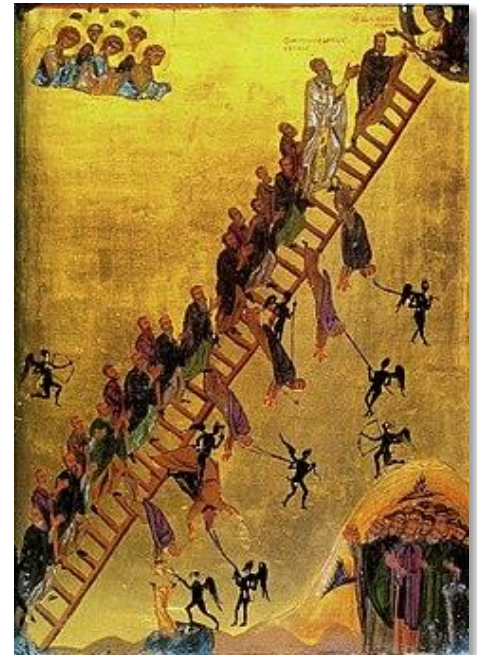
St Ignatius Brianchaninov

ST JOHN'S LADDER

The Ladder of Divine Ascent, or Ladder of Paradise (Κλίμαξ; Scala or Climax Paradisi), is an important ascetical treatise for monasticism in Eastern Christianity written by **John Climacus** in ca. AD 600 at the request of John, Abbot of Raithu, a monastery located on the shores of the Red Sea. St John is traditionally celebrated at the 4th Sunday of the

Lent.

The Ladder, divided into thirty parts, or "steps", in memory of the thirty years of the life of Christ, the Divine model for the faithful Christian, it presents a picture of all the virtues and contains a great many parables and historical touches, drawn principally from the monastic life, and exhibiting the practical application of the precepts.

It pictorially brings the ascent to heaven from a 30 rung ladder. The strategic placement of the ladder which cuts the icon into two complementary triangles, representing heaven in the higher triangular module and earth in the lower. The journey to the top of the ladder where Jesus reaches with open hands is rife with obstacles of sin represented by the demons with bow and arrows ready to take the souls of those who lack perseverance. The imagery is figurative in the sense that the demons represented visually in the icon are the sins that man battles with internally. In this case the monks that climb each rung with pain as they reach new heights. These battles are represented visually between the monks and their sin.

Nelson, Robert, S. and Kristen, M. Collins. Holy Image and Hallowed Ground: Icons From Sinai